

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Sententiam passis & restituris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96158)

ff. Nouum. Bartolus ad lib. xlix. Digestorum.

ADDITIONE S.

Alex. Interdicere. Vide Bald. in l. executorum. C. de execu. rei iudi.

Bale. C. Ennem locum. In si ex statuto, vel sententia, sint interdicta bona alicuius, habeat interdictio effectum extra territorium vide Bar. in d. l. j. in v. j. q. C. de summa tri.

Alex. C. Alibi commissio. Nota, q. quis potest puniri de delicto alibi commissio. qd vide plene in l. j. C. vbi de cri. agi oportet. Et si cui. s. fi. de accusationib. per Bar. et p. eundem l. j. in xv. q. C. de summa tri. Aliquid dixi in l. si. fi. s. de iur. om. iudi. Et de hac materia per do. Angel. i. trac. maleficiorum. in versi. an cri. scens florentie. In Italia sit p. uincia. vide quod scripsi. et no. Insi. de excusat. tui. s. j. et qd notat gl. ibi dixi l. h. C. line. ce. In vel reit. q. qui interdicti loca domicilij videtur interdicare locum originis. adde per Bal. in l. pe. C. de exce. rei iudi.

S. Solet. potest accedere ad manus. Sed istud non habet locum contra. vt cui interdicitur manus officium, non potest accedere ad minus. Tene menti.

S. Sed muneribus. Vide gl. in l. seq. in ver. bo. debere. que incipit. nota. q. ex eodem. ibi. sed arg. contra. sed ibi ex eodem. facto con. sequitur quis penam. et p. rem. diuersis respectibus. eodem respectu secus. vt bic. et cit. quod no. per Dy. in c. quod ob gra. tiam. de reg. iur. lib. vi.

De sententiam passis & resitutis. Tit. xxviii.

LEX I.

De successione. Nota. p. bona restituuntur. vt tencantur creditoribus. alias non.

LEX III.

In insulam. Nota. differentiam inter resitutum. et eum cui pena per indulgentiam est remissa. Sed quid si verba sententia dicat statutum. quod aliquis rebanniat. vt vni videatur resitutis integrum vel videatur indulgentia coepta. Et igitur in l. j. s. fi. s. de questio.

De cadaueribus punitorum. Tit. xxiiii.

Due negationes faciunt vnam affirmationem. tres magis negant.

LEX I.

Oppora. Nota. tres negationes faciunt vnam affirmationem. sed remanet negatio. si due negationes faciunt vnam affirmationem. de quo per Lyn. in l. j. in v. q. C. d. serui. fugi. et videbitis l. duos. infra. de verbo. signi. et l. j. s. de here. instit.

ADDITIONE.

Alexan. C. Due negationes. An due negationes faciunt vnam affirmationem. Ad intellectum huius tex. vide que scripsi post Bart. in l. s. ad legem Jul. maiesta. Et an cadauer tota idem. sint dic. q. non. ita dicit Bart. per illu. text. in l. ossa. s. de reitig.

LEX II.

Si quis in insulam. Nota hanc legem. quia forte non. repetit. motari in ciuitate post mortem non potest reduci ad ciuitatem ad sepulchram.

ADDITIONE.

Alex. C. Si quis in insulam. Ad hunc text. vide not. in l. j. C. ex deli. defun. et que dixi post Bal. in l. s. ad leg. Jul. maiesta. Et si quis vulnerat vel spoliat mortuum an dicatur cum offendere. vide Bal. in l. forore. C. de bis qui. vt indig. in h. et sequit. Idet. s. Enc. in cle. j. de peit. et remis. Et qd si ali. quis sepelit mortuus excommunicatum. an dicatur cum eo commuicare. ita q. cada. in excommunicationem. vide glos. q. sic. in cad. hoc de p. uin.

LEX III.

Oppora. Dicitur hic quod quislibet peccatis. potest dari ad sepulchram sed an potest dari medicis ad anatomiam. sciendam cogitabitis.

ADDITIONE.

Alexand. C. Ad anatomiam. An quis possit se dare medicis ad anatomiam nec potest exhumari a sepulchra a precepto alicuius de bit. tex. in l. de spu. vio. et vide Inno. in c. certifiari. de sepul.

Alex. Los. Adde tu post Alexan. que pulchre de anatomia facienda ex corporibus damnatorum tradidit dominus meus Ripa. in trac. de peste. ver. an autem corpore. Nam tam e dictionem barbarem puto. cum ex veritate Greca dissectio magis Latine nuncupetur. teste Hel. lib. x. c. x.

Digestorum Lib. xlix.

De appellacionibus & relationibus. Tit. j.

Continuatio rubrice per se p. ideo veniamus ad materiam. LEX I.

- 1 Appellatio quid sit. et nu. 3.
2 Appellatio statim ca interposita extinguit primam sententiam. et est vera opinio.
3 Appellatio non est actio. nec officium iudicis. nec exceptio. sed quoddam ius per se diffinitiuum. quod vocatur appellatio.
4 Appellatio est triplex.
5 Appellatio introducta est. vt detegatur iniquitas. vel imperitia iudicis.
6 Pars que appellat a sententia potest etiam habere regressum contra iudicem male iudicantem.

Appellandi vsus. Primo in hoc prin. commendat tractatum de appellacionibus. fm Dy. Alij dicunt. q. in hoc prin. ponitur causa. quare introducta est appellatio. Et videtur istud principiu in duas partes. nam primo ponit causam inducende appellacionis. Secundo respondet euidam tacite obiectioni. Secunda ibi. h. nunquam. Forma casum. Queritur quare introducta est appellatio. Respondetur. q. vsus eius est frequens et necessarius. Et causa necessitatis apparet. ex eo per appellacione corrigitur imperitia. vel iniquitas iudicantis. et hoc primo. Sed instatur. sepe videtur iudicem appellacionis p. uis iudicare. quam p. uis iudicauerit. Respondetur. regulariter per iudice appellacionis sententia reformatur in melius. h. non nunquam. id est. alit. quando contrarium contingat. Non est enim semper melius pronunciatum. et.

- 1 Circa istud principiu primo quero. quid sit appellatio. Ad quod resp. q. dicitur in summa sua dicit appellare est iudicis sententiam aduersus se latam iniquam dicere. et de ea querimus nam p. ponere. vt s. de mino. l. p. rectori. Sed certe no. ponit diffinitiuam appellacionis. sed describit actum appellandi. ideo dicitur in summa huius tit. dicitur. Appellatio est sententia a minorum iudice lata per inuocationem maioris iudicis preterit iniquitatis p. uis sententie rescissio. d. l. p. rectori. et s. ad Tur. l. s. h. Sed hec diffinitio est contra casum d. s. fm. In ibi dicitur. q. effectus appellacionis est rescissio. seu extinctio sententie p. uis. et sic aliud est appellatio. q. et causa. alio est rescissio. q. et effectus eius. Differt eni. causa a suo causato. sicut mater a filio. licet. s. ea obligat. s. de pen. et. et an eandem. s. actiones. de exce. rei iudi. Adale igitur dicitur. h. s. dicit. q. appellatio est rescissio. mo. ex appellacione rescissio sequit. Et ideo Hoffre. doctor turis. canonici. in summa. de app. dicit. q. l. galis diffinitio appellacionis est. q. appellatio est inuocatio maioris iudicis. preterit iniquitatis p. uis inie. rescissionem implorans. d. l. p. rectori. Sed hoc no. videtur veru. Nam ipso iure sine aliquo alio iudice. ad que appellatur. per interpositionem appellacionis prima sententia extinguitur. fm veram opt. d. l. j. in h. ad Tur. et ibi dixi. p. rectori. dicit diffinitio describit ipsius actus appellandi. non substantiam ipsius appellacionis per ipsam appellacionem. vnde eodem modo laborat. quod diffinitio h. s. p. rectori. per nonationem potest tolli. et suspensi effectus p. uis sententie. l. iij. s. h. ex contentione. s. de re iudi. igitur nouatio est appellatio. quod est absurdum. Hoffre. etiam dicit. q. fm canones appellatio aliter diffinitur. et sic. Appellatio est de minorum ad maioris iudice. p. uis iudicis. h. q. vj. c. omnis oppellus. et can. seq. et maxime in c. placuit. Que diffinitio est vera. largissime assumedo nomen appellacionis. Nam quoadocumq. te ad iudice puoco. appellatio pot. dici. l. item apud Laboneum. s. appella. re. s. de iur. Et eodem modo. si te vocare ad cenam. pot. dici appellatio. vt ibi patet. Sed assumedo appellacione stricte. prout hoc tit. accipitur. alio modo diffinita est. Sic ergo. j. Appellatio est ius quo interim prima sententia extinguitur. et interim cause cognitio ad iudice superiorem deuoluitur. Et hoc prout loquitur de appellacione a diffinita. De alijs ergo generibus appellacionis. infra in suis locis dicemus. Dixi. appellatio est ius. et. ne videat diffinitio ipsam actus appellandi. prout fecerunt alij. quos s. reprehendi. Sic dixi. q. interim sententia extinguitur. hoc dixi. vt ostenderem appellacionis effectum. no. in l. j. in fin. s.